

บทที่ 2

ลักษณะของกิจการสถานรับเลี้ยงเด็ก

สถานบริการรับเลี้ยงเด็กก่อนวัยเรียนเป็นสถานที่จัดตั้งขึ้นเพื่ออบรมเลี้ยงดูและเตรียมความพร้อมให้แก่เด็กที่อยู่ในวัยก่อนเรียนเพื่อให้เด็กได้รับการพัฒนาทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาอย่างเต็มที่ พร้อมทั้งส่งเสริมให้เด็กได้รับการเลี้ยงดูอย่างเหมาะสมโดยให้บริการในช่วงที่ผู้ปกครองไม่อยู่ไม่สามารถทำหน้าที่เลี้ยงดูได้ สถานบริการรับเลี้ยงเด็กจะช่วยแบ่งเบาภาระในส่วนนี้ได้

เด็กในระดับวัยก่อนเรียนนี้จะไม่มีการเรียนการสอนหรือฝึกอย่างมีระเบียบแต่จะเป็นการเตรียมความพร้อมและจัดประสบการณ์ให้เด็กเพื่อที่จะเข้าเรียนในชั้นอนุบาลต่อไป ทั้งนี้สถานรับเลี้ยงเด็กในปัจจุบันทั้งของเอกชนและรัฐบาลจะอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของกรมประชาสงเคราะห์ ซึ่งการจัดสร้างสถานรับเลี้ยงเด็กจะต้องสร้างตามแบบที่กรมประชาสงเคราะห์กำหนดไว้ จะต้องประกอบด้วยเนื้อที่ของอาคาร ห้องนอน ห้องน้ำที่เหมาะสมกับเด็ก รวมไปถึงการรักษาความสะอาดให้ถูกต้องตามหลักสุขลักษณะ ผู้ที่ดูแลเด็กจะต้องมีพอสเพียงพอกับจำนวนเด็กและควรมีบริการทางด้านรักษาอนามัยให้แก่เด็ก (จินตนา หมู่ผึ้ง, 2528 : 17)

ในการจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนสามารถทำได้หลายลักษณะ คือ แบบธุรกิจ แบบกึ่งธุรกิจ กึ่งการกุศลและแบบการกุศล และการบริหารสถานรับเลี้ยงเด็กนั้นเจ้าของหรือผู้จัดตั้งจะต้องดำเนินการดังนี้ (ศรีทับทิม พาณิชพันธ์, 2528 : 171-177)

2.1 ชั้นเตรียมการวางแผน

2.2 ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

2.3 บทสรุป

2.1. ชั้นเตรียมการวางแผน

2.1.1 ด้านการเงินและการลงทุน ในการดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็กการลงทุนค่อนข้างสูงเพราะต้องมีการเตรียมด้านอาคารสถานที่ตลอดจนห้องต่าง ๆ และวัสดุอุปกรณ์ที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการวางแผนด้านการเงิน การจัดสรรเงินทุนซึ่งได้แก่ เงินทุนหมุนเวียน เงินลงทุนในที่ดิน อาคาร อุปกรณ์เครื่องมือต่างๆ ซึ่งจะต้องมีการหาแหล่ง

เงินทุนจากที่ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการขอสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์ หรือมาจากส่วนของเจ้าของ ซึ่งในส่วนนี้เจ้าของจะต้องหาวิธีที่เหมาะสมที่สุด ควรมีการวางแผนก่อนล่วงหน้าจะช่วยให้การตัดสินใจดีขึ้น

2.1.2 ด้านสถานที่ สถานที่ตั้งที่ถูกต้องจะต้องมีทิศทางลมและแสงแดด มีแสงสว่างพอเหมาะ มีความร่มรื่นจากต้นไม้ใหญ่ ไม่มีมลภาวะ ควรจะอยู่ในย่านชุมชน บริเวณควรมีความกว้างขวางพอเหมาะสำหรับเด็ก มีความปลอดภัย บรรยากาศควรมีความอบอุ่นคล้ายบ้าน

2.1.3 ด้านอาคารสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ อาคารที่ใช้ในการจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก อาจพิจารณารูปแบบตามความเหมาะสมของกำลังเงินทุน จำนวนเด็กรวมทั้งปัจจัยอื่นๆ เช่นอาคารเดิมที่มีอยู่แล้วในรูปแบบของบ้านพักนำมาพัฒนาปรับปรุง ซ่อมแซมต่อเติมให้มีสภาพดีขึ้น ทนสม้ยขึ้น สวยงามยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายในการลงทุน หรืออาคารใหม่ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นสถานรับเลี้ยงเด็กโดยเฉพาะ ภายในอาคารควรจัดให้เหมาะสมกับเด็กจำนวนเด็ก โดยกรมประชาสัมพันธ์กระทรวงมหาดไทย (กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 : 2515) ได้กำหนดไว้ดังนี้

- 1) ห้องนอน ห้องเด็กป่วย ห้องครัว ห้องน้ำ และบริเวณใช้สอยทั่วไป ภายในอาคารจะต้องมีแสงสว่าง และช่องระบายอากาศอย่างพอเพียง
- 2) จะต้องจัดให้มีทางเข้าออกของอาคารโดยเฉพาะ สามารถเคลื่อนย้ายเด็กออกจากอาคารได้สะดวกเมื่อเกิดอัคคีภัยหรือภัยพิบัติอื่นๆ
- 3) หน้าต่างประตูห้องนอนและห้องเด็กป่วยต้องติดมุ้งลวด
- 4) ถ้าสถานรับเลี้ยงเด็กในวัยต่าง ๆ ไว้รวมกัน ต้องแยกห้องนอนระหว่างเด็กอายุต่ำกว่าสองปีกับเด็กอายุเกินกว่าสองปี
- 5) ในกรณีเด็กอายุต่ำกว่าสองปี ห้องนอนเด็กจะต้องมีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า 1.65 ตารางเมตรและปริมาตรไม่น้อยกว่า 4.94 ลูกบาศก์เมตรต่อเด็กหนึ่งคน
- 6) ในกรณีเด็กอายุเกินกว่าสองปี ห้องนอนเด็กจะต้องมีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า 1.94 ตารางเมตรและปริมาตรไม่น้อยกว่า 5.94 ลูกบาศก์เมตรต่อเด็กหนึ่งคน
- 7) ในกรณีเด็กอายุเกินกว่าเจ็ดปี ห้องนอนเด็กจะต้องมีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า 2.74 ตารางเมตรและปริมาตรไม่น้อยกว่า 9 ลูกบาศก์เมตรต่อเด็กหนึ่งคน
- 8) ห้องน้ำสำหรับเด็กอายุเกินกว่าสองปีต้องมีที่ถ่ายอุจจาระอย่างน้อยหนึ่งทีต่อเด็กสี่สิบคน สำหรับเด็กอายุเกินกว่าเจ็ดปีอย่างน้อยหนึ่งทีต่อเด็กสิบคน

นอกจากนี้บริเวณสถานรับเลี้ยงเด็กควรมีลักษณะโดยรวม คือ มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 150-200 ตารางวา ซึ่งเมื่อปลูกสร้างอาคารแล้วควรเหลือพื้นที่สนามประมาณ $\frac{1}{2}$ ของพื้นที่ทั้งหมด ใน

บริเวณสถานรับเลี้ยงเด็กต้องไม่มีบ่อน้ำหรือสระน้ำ ไม่ควรมีกองไม้หรืออิฐ ควรปลูกต้นไม้เพื่อความร่มรื่น มีดอกไม้ประดับสวยงาม

การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในสถานรับเลี้ยงเด็กต้องคำนึงถึงความเหมาะสม ต้องเป็นสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กจะต้องดึงดูดใจให้เด็กปฏิบัติกิจกรรม และได้รับประสบการณ์การเรียนรู้จากการเล่นอย่างสนุกสนาน การที่เด็กจะได้รับประสบการณ์ด้วยวิธีการดังกล่าวนี้สถานรับเลี้ยงเด็กอุปกรณ์ประจำห้องต่าง ๆ ที่เหมาะสมโดยทั่วไปควรมีลักษณะดังนี้ (นิตยา ประพฤติกิจ 2539 : 71-76)

ห้องนอน ควรมีมุ้งลวดเพื่อป้องกันแมลงวันและยุง มีม่านกันแสงแดดมิให้เข้าตาเด็ก มีเครื่องอำนวยความสะดวกในห้องนอน ควรมีที่นอนที่มีน้ำหนักเบา ยืดหยุ่นเก็บเข้าที่ได้ มีผ้าปูที่นอน ผ้าห่ม และตู้เก็บเครื่องนอน

ห้องเรียนหรือห้องกิจกรรม ควรมีรูปร่างสี่เหลี่ยมผืนผ้าขนาด 5*7 หรือ 7*9 ตารางเมตร ควรมีพื้นที่ประมาณ 3 ตารางเมตรต่อ 1 คน ทั้งนี้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สามารถขยายเพื่อให้ห้องเรียนมีเนื้อที่กว้างขึ้นจัดเป็นที่เรียนหรือที่รับประทานอาหารได้ นอกจากนี้ลักษณะของห้องควรโปร่ง มีหน้าต่างมาก ๆ และต้องมีช่องระบายอากาศเหนือหน้าต่าง มีประตู 2 บานสามารถปิด ล็อคได้ เพดานห้องสูงจากพื้น 3 -3.5 เมตร พื้นห้องทำด้วยไม้อัดแน่นไม่มีร่อง หากเป็นพื้นซีเมนต์ต้องปูเสื่อน้ำมัน ผนังห้องควรทำด้วยวัสดุที่ไม่แข็งกระด้าง สีของผนังควรเพิ่มแสงสว่างให้กับห้องเรียนด้วยการจัดมุมกิจกรรมต่าง ๆ นั้นมีความสำคัญเพราะเด็กจะเรียนรู้ได้จากสิ่งต่าง ๆ ที่จัดไว้ให้เช่น มุมดนตรี มุมหนังสือ มุมตุ๊กตา มุมบล็อก เป็นต้น โดยอุปกรณ์เหล่านี้จะต้องมีจำนวนเพียงพอ และเหมาะสมกับวัยของเด็ก

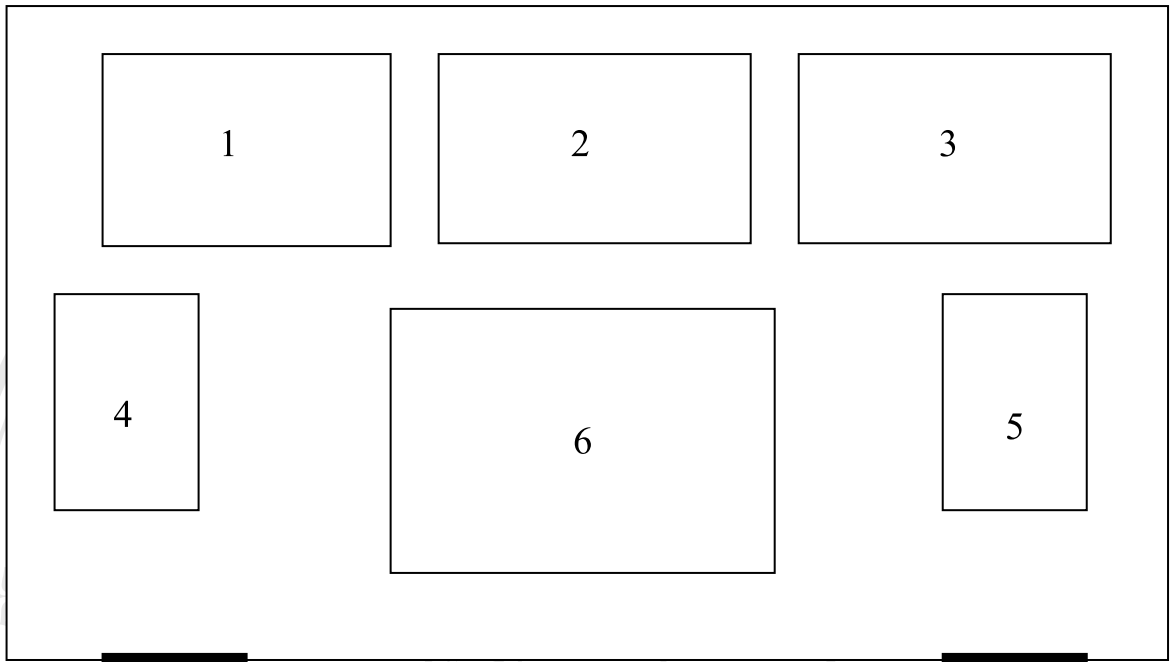
ห้องครัวหรือที่เตรียมอาหาร ควรมีบริเวณกว้างขวาง มีเครื่องใช้และอุปกรณ์ที่จำเป็นครบ มีที่ใส่ขยะ ที่ล้างจานชาม ที่เก็บจานชาม ที่เก็บอาหาร เป็นต้น

ห้องน้ำ ควรถูกสุขลักษณะ มีขนาดโถส้วมพอเหมาะกับวัยของเด็ก ควรมีอ่างล้างมือ พื้นห้องน้ำควรทำด้วยกระเบื้องที่ทำความสะอาดได้ง่าย ควรมีห้องน้ำโดยมีอัตรา 1 ห้องต่อเด็ก 10 คน

ห้องพยาบาล ภายในห้องพยาบาลควรมีตู้ยาและเวชภัณฑ์หรือยาสามัญประจำบ้านพอเพียง เพียงนอนในห้องพยาบาลควรมีจำนวนที่เหมาะสม ควรอยู่ใกล้ห้องเรียนและมีอากาศถ่ายเทสะดวก

ห้องธุรการ ควรอยู่ในตำแหน่งที่ผู้มาติดต่อพบเห็นได้ง่ายเพื่อเป็นศูนย์กลางการประสานงาน แต่ควรอยู่ห่างจากห้องเรียนแต่ละห้องด้วย

ตัวอย่างแผนผังสถานรับเลี้ยงเด็ก

รูปที่ 2.1 แผนผังของสถานรับเลี้ยงเด็ก

1	คือ	อาคารเด็กแรกเกิด – 1 ขวบ
2	คือ	อาคารเด็ก 1 – 2 ขวบ
3	คือ	อาคารเด็ก 2 – 3 ขวบ
4	คือ	อาคารสำนักงาน
5	คือ	โรงอาหาร
6	คือ	สนามเด็กเล่น

นอกเหนือจากการเตรียมห้องต่าง ๆ แล้ววัสดุการเรียนการสอนและเครื่องเล่นต่าง ๆ ของเด็กที่ใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนนั้นก็มีเกณฑ์ในการเลือกซื้อดังนี้

1. เหมาะสมกับอายุและวุฒิภาวะของเด็ก
2. แข็งแรงและทนทานต่อทุกสภาพอากาศและดูแลรักษาง่าย
3. บริเวณขอบเครื่องเล่นควรมีผิวเรียบไม่หยาบหรือมีมุมแหลมคม
4. ทาด้วยสีที่ไม่เป็นอันตรายต่อร่างกาย
5. สามารถเล่นได้ทั้งเพศหญิงและเพศชาย
6. เหมาะสมกับวัฒนธรรมและสภาพแวดล้อม

7. สามารถใช้ได้เอนกประสงค์
8. มีความน่าสนใจสามารถกระตุ้นให้เด็กอยากรู้อยากเห็น ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์
9. ช่วยพัฒนาเทคนิคทางการอ่าน การเขียน และด้านตัวเลข
10. ช่วยส่งเสริมให้เด็กเจริญงอกงามในด้านการช่วยเหลือตัวเอง และมีสัมพันธภาพทางด้านสังคม

2.1.4 ด้านบุคลากร บุคลากรในสถานรับเลี้ยงเด็กโดยทั่วไปแบ่งเป็น 3 ประเภท

2.1.4.1 เจ้าของกิจการ ควรมีคุณสมบัติตามมาตรฐานการเลี้ยงดูเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี (2545) ซึ่งกำหนดไว้ดังนี้

- 1) มีอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา
- 2) ไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี โดยเฉพาะประวัติการกระทำผิดต่อเด็กหรือละเมิดสิทธิเด็ก
- 3) ไม่เป็นผู้เคยรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่เป็นลหุโทษหรือความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท
- 4) มีใบรับรองแพทย์ระบุว่าสุขภาพแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อร้ายแรงและไม่เป็นผู้วิกลจริต
- 5) ผ่านการปฐมนิเทศสำหรับการเป็นเจ้าของกิจการ และได้รับการอบรมในระยะเวลาอันควร จากกองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น กรมประชาสงเคราะห์ สำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัด สำนักส่งเสริมสุขภาพ กรมอนามัย กองสวัสดิการแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน สำนักพัฒนาชุมชนจังหวัด

ในกรณีที่เจ้าของกิจการเป็นผู้ดำเนินการต้องมีคุณสมบัติของผู้ดำเนินการทุกประการ ในกรณีนิติบุคคลเป็นเจ้าของสถานรับเลี้ยงเด็ก นิติบุคคลนั้นต้องตั้งผู้แทนซึ่งมีคุณสมบัติตามข้อ 1- 5

2.1.4.2 ผู้ดำเนินการ ควรมีคุณสมบัติดังนี้

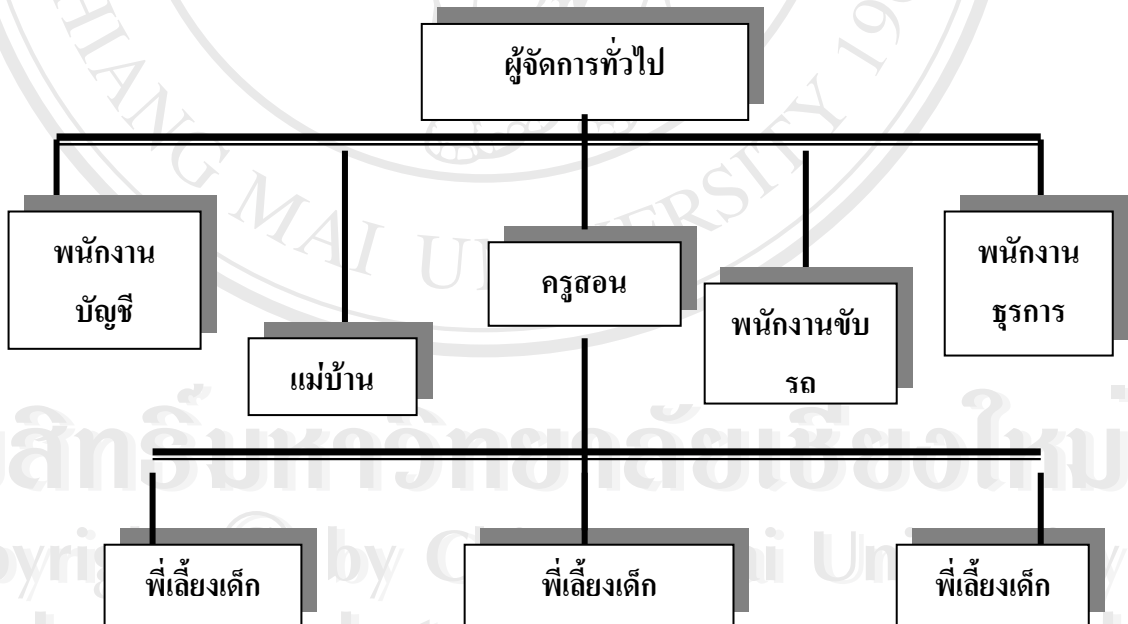
- 1) มีอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา
- 2) มีวุฒิการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กปฐมวัย หรือมีวุฒิปริญญาตรีทางการศึกษาปฐมวัย หรือพัฒนาการเด็ก หรือผ่านการอบรมตามหลักสูตรที่กำหนด หรือมีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กปฐมวัย อายุต่ำกว่า 3 ปี อย่างน้อย 1 ปี
- 3) ต้องมีความรู้เรื่องโภชนาการเป็นอย่างดี
- 4) ไม่เป็นผู้ที่มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

- 5) ไม่มีประวัติการกระทำผิดต่อเด็กหรือละเมิดสิทธิเด็ก
- 6) ไม่เป็นผู้ที่เคยต้องรับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่ความผิดที่เป็นลหุโทษหรือความผิดที่ได้กระทำผิดที่ได้กระทำโดยประมาท
- 7) มีใบรับรองแพทย์ระบุว่าสุขภาพแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อร้ายแรงและไม่เป็นผู้
วิกลจริต

2.1.4.3 ผู้ที่ปฏิบัติงานหรือผู้ที่ดูแลเด็ก ควรมีคุณสมบัติดังนี้

- 1) จบชั้นมัธยมปีที่ 3 ขึ้นไป
- 2) มีสุขภาพแข็งแรง ไม่เหนื่อยง่าย อารมณ์ดี ใจเย็น
- 3) มีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้ปกครองและเพื่อนร่วมงาน
- 4) เข้าใจความต้องการของเด็กแต่ละวัน
- 5) รู้วิธีแก้ปัญหาพฤติกรรมเด็กและป้องกันอุบัติเหตุกับเด็ก
- 6) มีความคิดสร้างสรรค์ มุ่งมั่นที่จะพัฒนาการทำงานกับเด็ก
- 7) มีความรักเด็ก ศรัทธาที่จะทำงานกับเด็ก

ตัวอย่างการกำหนดงานและแผนผังที่จำเป็นในองค์กร (Job Description)

รูปที่ 2.2 แผนผังการกำหนดงานและแผนผังที่จำเป็นในองค์กร

1. ผู้จัดการ

- วางแผนกำหนดควบคุมกลยุทธ์
- ควบคุมดูแลการดำเนินการฝ่ายต่าง ๆ
- ดูแลควบคุมคนงาน

2. ครูผู้สอน

- ควบคุมดูแลการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรม
- สอนและแนะนำให้ความรู้แก่พี่เลี้ยงเด็กและเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็ก

3. พนักงานธุรการและการตลาด

- จัดทำนโยบาย กลยุทธ์การขาย
- จัดหาและขยายช่องทางการจัดจำหน่าย
- ศึกษาความต้องการของตลาดในปัจจุบันและอนาคต

4. พนักงานบัญชีและการเงิน

- ดูแลในด้านการทำบัญชีให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์
- จัดทำรายงานงบการเงิน

5. แม่บ้าน

- ดูแลความสะอาดภายในบริเวณสำนักงาน
- ดูแลความสะอาดภายในบริเวณสถานรับเลี้ยงเด็ก
- ทำกับข้าวและอาหารว่างสำหรับเด็ก

6. พนักงานขับรถ

- ดูแลเรื่อง ยานพาหนะทั้งหมด
- ขับรถรับ – ส่งเด็ก

7. พี่เลี้ยงดูแลเด็ก

- ดูแลการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรม
- สอนและแนะนำให้ความรู้แก่เด็กในสถานรับเลี้ยงเด็ก
- คอยติดตามพฤติกรรมและบันทึกรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับเด็ก

2.2 ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

ในการดำเนินงานของสถานรับเลี้ยงเด็กนั้นผู้ประกอบการจะต้องเตรียมการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. การบริหารการจัดการในสถานรับเลี้ยงเด็ก เป็นสิ่งจำเป็นเพราะการจัดการจะช่วยทำให้การดำเนินงานของสถานรับเลี้ยงเด็กบรรลุตามจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ปัจจุบันสถานะการแข่งขันทางธุรกิจมีสูงและปัจจัยต่าง ๆ มีทั้งในองค์กรและนอกองค์กรทั้งปัจจัยที่ควบคุมได้และควบคุมไม่ได้ ดังนั้นการบริหารงานของสถานรับเลี้ยงเด็กจึงต้องมีหน้าที่ดังนี้

1.1 การวางแผน ประกอบด้วย การวางแผนทั้งแผนหลักและแผนรอง เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายซึ่งทางสถานรับเลี้ยงเด็กได้กำหนดไว้

1.2 การจัดองค์กร เจ้าของหรือผู้ประกอบการอาจจะทำเป็นแผนภูมิโครงสร้างตำแหน่งหน้าที่ประจำสถานรับเลี้ยงเด็กและตามหน้าที่ต่าง ๆ

1.3 การแบ่งงานและหน้าที่ความรับผิดชอบ การแบ่งงานและหน้าที่ความรับผิดชอบ ตลอดจนการกำหนดบทบาทของบุคลากรทุกฝ่ายให้ชัดเจนเป็นสิ่งที่จะต้องทำอย่างยิ่งทั้งนี้ต้องแบ่งตามวิสัยทัศน์และคุณวิสัย โดยอาจพิจารณาลักษณะงานประกอบด้วยเพื่อความเหมาะสมและถูกต้อง

1.4 การสั่งการ เมื่อได้กำหนดลักษณะงานและหน้าที่แล้วจะต้องมีการมอบหมายงานให้แก่บุคลากรขององค์กร โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของบุคลากรที่จะมาปฏิบัติงานนั้นมีการจูงใจในแง่ผลตอบแทนทั้งในรูปตัวเงินและไม่ตัวเงิน นอกจากนี้ยังต้องมีการประสานงานภายในสถานรับเลี้ยงเด็กเองและกับหน่วยงานภายนอกอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภาคเอกชนและภาครัฐ

1.5 การควบคุมและการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงาน ผู้จัดตั้งควรการควบคุมบังคับบัญชาตรวจสอบติดตามและประเมินผลงานของผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งก่อนและหลังการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นการตรวจสอบ ติดตามผล ปรับปรุงแก้ไข และส่งเสริมการปฏิบัติงานของบุคลากรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น เมื่อตรวจสอบและติดตามประเมินผลแล้วควรมีการจดบันทึกและเขียนรายงานไว้เพื่อประโยชน์ในการรวมสถิติ ตลอดจนการประชาสัมพันธ์หรือเผยแพร่ผลงานของสถานรับเลี้ยงเด็ก

2. การให้บริการของสถานรับเลี้ยงเด็ก ในการจัดการบริการสถานรับเลี้ยงเด็กอาจแบ่งได้เป็นการจัดบริการหลักและการจัดการบริการเสริม โดยมีแนวทางที่กองพัฒนาสตรีและเด็ก (กรมการพัฒนาชุมชน, กองพัฒนาเด็กและสตรี, 2528) กำหนดไว้ดังนี้

2.1 การจัดบริการหลักหรือหน้าที่หลักของสถานบริการรับเลี้ยงเด็ก คือ การฝึกอบรม ส่งเสริมพัฒนาการ การเจริญเติบโต การเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ ทั้งทางร่างกายและจิตใจ กิจกรรมที่จะจัดให้มีในสถานรับเลี้ยงเด็กควรมีการจัดการวางแผนในรูปตารางกิจกรรม ซึ่งควรมี กิจกรรมสร้างสรรค์ และการเล่นมุมต่าง ๆ

2.2 ส่วนการจัดโภชนาการสำหรับเด็กนั้นมีความสำคัญมากเพราะวัยเด็กเป็นวัยที่มีความเจริญเติบโตทั้งทางร่างกายจิตใจ และสมองสูง ส่วนทางด้านการจัดการด้านอาหารต้องอยู่ในระดับที่พอเหมาะ ปรุงง่าย รสชาติอ่อน ดมให้เบ้อยู่ย ด้ดเป็นชิ้นเล็ก ๆ หลีกเลียงอาหารที่มีไขมัน มาก พยายามจัดให้ครบทุกหมู่ในแต่ละวันให้เป็นไปตามหลักโภชนาการ และให้เด็กได้เรียนรู้ เกี่ยวกับนิสัยการกินที่ต้อง รวมถึงการคำนึงถึงความสะอาดของอาหารที่เด็กได้รับ โดยเด็กในวัยนี้แต่ละวันควรได้สารอาหารประกอบดังนี้

ตารางที่ 2-1 แสดงข้อมูลของสารอาหารที่เด็กควรจะได้รับในแต่ละวัน

สารอาหาร	จำนวน	หน่วย
แคลอรี	1300	กรัม
โปรตีน	23	กรัม
วิตามินเอ	2000	หน่วย
วิตามินดี	400	หน่วย
วิตามินอี	7	หน่วย
วิตามินซี	40	ไมโครกรัม
โพลีคแอซิก	100	มิลลิกรัม
ไนอาซิน	6	มิลลิกรัม
วิตามินบี 1	0.7	มิลลิกรัม
วิตามินบี 2	0.8	มิลลิกรัม
วิตามินบี 6	0.6	มิลลิกรัม
วิตามินบี 12	1.0	มิลลิกรัม
แคลเซียม	800	มิลลิกรัม
ไอโอดีน	60	ไมโครกรัม
เหล็ก	15	มิลลิกรัม
แมกนีเซียม	150	มิลลิกรัม
สังกะสี	10	มิลลิกรัม

นอกจากนี้ ควรมีการเตรียมสมุดบันทึกประวัติเด็ก และสมุดสุขภาพอนามัยของเด็ก รวมทั้งพฤติกรรมการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของเด็ก

2.3 การจัดบริการเสริม ผู้ประกอบการอาจจะจ้างแพทย์หรือพยาบาลหรือผู้ช่วยพยาบาลมาประจำอยู่ที่สถานรับเลี้ยงเด็ก นอกจากนี้อาจจัดให้มีบริการให้ภูมิคุ้มกัน ตลอดจนการป้องกันโรคติดต่อหรือโรคระบาด จัดให้เด็กได้รับการฉีดวัคซีนตามที่แพทย์สั่งหรือตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ต้องร่วมมือกันกับผู้ปกครองเพื่อแก้ไขปัญหาการฉีดยาซ้ำซ้อน ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อเด็ก รวมทั้งอาจจัดให้มีบริการรถรับ-ส่งเด็ก เพื่อแบ่งเบาภาระผู้ปกครอง อาจมีการจัดบริการเครื่องนอน และอุปกรณ์เครื่องใช้ส่วนตัว และบริการเสริมอื่น ๆ ซึ่งอาจเก็บค่าบริการเพิ่มหรือไม่ก็ได้ ขึ้นอยู่กับนโยบายของสถานรับเลี้ยงเด็กแต่ละแห่ง

3. การจัดกิจกรรมและประสบการณ์ให้แก่เด็ก (ธรรมนูญ นวลใจ 2541:13-19) ได้กล่าวว่า การจัดประสบการณ์ก็คือการจัดการศึกษาให้แก่เด็กเพื่อส่งเสริมความพร้อมของเด็กในทุกด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา ซึ่งแนวทางที่ควรปฏิบัติเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็กแบ่งได้ 3 ระดับ ดังนี้

3.1 อายุแรกเกิด ถึง 1ขวบ ในช่วงนี้เด็กยังไม่สามารถพูดและตั้งคำถามได้ ดังนั้นการสัมผัสต่าง ๆ ด้วยมือจึงเป็นหนทางที่เด็กใช้ในการติดต่อกับโลกภายนอก ที่นอนของเด็กจึงไม่ใช่มีไว้เพื่อนอนเท่านั้น แต่ยังเป็นสถานที่สำหรับประกอบกิจกรรม เพราะเด็กใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับที่นอน ดังนั้นสิ่งที่ควรปฏิบัติเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็กในวัยนี้ สรุปได้ดังนี้ คือ

3.1.1 การพูดคุยกับเด็ก เด็กชอบที่จะให้พูดคุยกับเขา ถึงแม้ว่าเขาจะไม่สามารถตอบโต้กลับมาเป็นคำพูด แต่เด็กก็จะสามารถใช้สายตาและรอยยิ้มที่มีเสน่ห์โต้ตอบกลับมาได้ เป็นการพิสูจน์ว่า เด็กต้องการความรักและเอาใจใส่และต้องการให้พูดคุยกับเขาไปเรื่อย ๆ

3.1.2 มีปฏิกิริยาตอบรับกับเด็ก เด็กจะเรียนรู้กับสิ่งแวดล้อมและผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรมีการส่งเสริม แสดงกริยาท่าทางกับเด็กว่าสนใจ เพราะจะทำให้เด็กมีความสุข

3.1.3 จับเด็กนั่งในท่าและสถานที่ที่เหมาะสม เด็กต้องการให้จับเขานั่งในท่าที่สามารถเอื้อมหยิบของเล่นถึง หรือเมื่ออยู่บนที่นอนควรจะต้องอยู่ในที่ ๆ เหมาะสม

3.1.4 อย่าเพียงแต่คอยสังเกตเท่านั้น ควรมีการไปเล่นกับเด็ก เช่น เล่นจ๊ะเอ๋ เข่าของเล่นที่มีเสียง หรือโยนลูกบอลที่นุ่มนิ่มให้เด็กทอด

3.1.5 หากของเล่นไว้คอยดึงดูดความสนใจของเด็ก แม้เวลาอยู่บนที่นอน ให้เด็กรู้ว่ามือของเล่นวางอยู่ข้าง ๆ เสมอในระยะเวลาที่เขาเอื้อมถึง และควรมีของเล่นห้อยอยู่บนเพดานเพื่อดึงดูดความสนใจเด็ก

3.1.6 การเลือกของเล่น ในช่วงแรกของชีวิต เด็กจะสนใจของเล่นที่เป็นแม่สี ได้แก่ สีน้ำเงิน เหลือง แดง และมีเสียงดังเวลาเคลื่อนไหว เช่น ของเล่นเขย่า เป็นต้น

3.2 อายุ 1-2 ขวบ สิ่งที่ควรปฏิบัติเพื่อเป็นการส่งเสริมในวัยนี้ คือ

3.2.1 การร้องเพลงหรือฮัมเพลงให้เด็กฟัง เด็กทุกคนชอบที่จะฟังเสียงเพลงและจังหวะดนตรี เด็กจะรู้จักลำดับขั้นของเสียงและจังหวะ เด็กจะพยายามเดาเสียงและสนุกไปกับเสียงเพลง

3.2.2 การ让孩子ทำทุกอย่างด้วยตัวเอง ไม่อย่างนั้นโตมาเด็กจะทำอะไรไม่เป็น ผู้เลี้ยงดูคอยเพียงแต่ดูแลอยู่ใกล้ ๆ

3.2.3 สอนให้เด็กรู้จักกับอันตรายของสิ่งของภายในบ้าน เพราะเด็กในวัยนี้ยังไม่มีพัฒนาการที่จะรับรู้ว่ามีสิ่งใดเป็นอันตรายหรือสิ่งใดปลอดภัย จนกว่าจะมีการเรียนรู้และได้รับการสอน

3.2.4 คอยระวังอันตรายแต่ต้องไม่ปิดกั้นให้เด็กได้สำรวจการเรียนรู้ โดยธรรมชาติของเด็กในวัยนี้จะมึนซึบซุกซนไปทั่วทุกแห่ง คอยเฝ้าดูอยู่อย่างใกล้ชิด

3.2.5 พาเด็กไปเดินเล่นเพื่อให้ได้สัมผัสโลกภายนอก เพราะโลกภายนอกเป็นสถานที่แห่งการเรียนรู้ที่สำคัญยิ่ง

3.2.6 พาเด็กไปเข้ากลุ่มเด็กวัยเดียวกัน เพราะเด็กต้องการเพื่อนรุ่นเดียวกัน

3.3 อายุ 2-3 ขวบ สิ่งที่ควรปฏิบัติเพื่อเป็นการส่งเสริมในวัยนี้ คือ

3.3.1 สอนให้เด็กรู้จักการใช้เหตุผล ในเบื้องต้นเด็กจะทำการต่อต้านไม่ยอมรับ แม้จะมีการตั้งกฎเกณฑ์ แต่เมื่ออธิบายเหตุผลให้เด็กรับรู้ เด็กจะเริ่มเข้าใจที่ละน้อย

3.3.2 เปิดโอกาสให้เด็กได้ชี้แจงเหตุผลเมื่อทำผิด โดยใช้วิธีนุ่มนวล ไม่มีการบังคับ ควบคุมและฟังในสิ่งที่เขาพูด

3.3.3 สอนให้เด็กรู้จักการควบคุมอารมณ์ อารมณ์ของเด็กในวัยนี้จะรุนแรง ควรมีการพาเด็กไปผ่อนคลายเมื่อเกิดอารมณ์โมโหเพื่อให้อารมณ์เบาบางลง

3.3.4 ควรมีการห้ามและตักเตือนเมื่อเด็กมีอาการเกรหรือสร้างความเดือดร้อนให้กับผู้อื่น ควรสอนให้เด็กรู้ว่าอะไรควรอะไรไม่ควร ไม่ควรปล่อยให้ผ่านไป เพราะจะบ่มเพาะเป็นนิสัยที่ไม่ดี

3.3.5 หาสิ่งของต่าง ๆ มาให้เล่นเพื่อเสริมสร้างจินตนาการให้เกิดขึ้นกับเด็กและพาเข้าไปเล่นกับเด็กรุ่นเดียวกัน

ตารางที่ 2-2 ตัวอย่างแผนการกิจกรรมรายสัปดาห์ของเด็กแรกเกิด – 1 ขวบ

เวลา	จันทร์	อังคาร	พุธ	พฤหัสบดี	ศุกร์	หมายเหตุ
7.30 น.	รับเด็ก					
8.30 น.	นอน-นั่ง-คลานเล่น					
9.00 น.	ให้นมเด็ก-นอน					
10.00 น.	ทำกิจกรรม-เล่นของเล่น					
12.00 น.	ให้นมเด็ก-อาหารเสริม					
13.00 น.	นอนพัก					
15.00 น.	ตื่นนอน-ไปห้องน้ำ-อาบน้ำ-แต่งตัว					
16.00 น.	สรุปกิจกรรมแต่ละวัน					

หมายเหตุ เสาร์-อาทิตย์จะมีบริการรับฝากเลี้ยง

ที่มา : จากการสัมภาษณ์

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 2-3 ตัวอย่างแผนการกิจกรรมรายสัปดาห์ของเด็กอายุ 1 ขวบ -3 ขวบ

เวลา	จันทร์	อังคาร	พุธ	พฤหัสบดี	ศุกร์	หมายเหตุ
7.30 น.	รับเด็ก					
8.30 น.	กิจกรรมการเคลื่อนไหว การเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะดนตรี ความคิดสร้างสรรค์ และ กิจกรรมการเข้าจังหวะ เช่น การเดินท่าทางต่าง ๆ ประกอบเพลง					
9.00 น.	กิจกรรมศิลปะและการเล่นมุมต่าง					
	ปั้นแป้ง มุมบล็อก	วาดภาพสี เทียน มุมบ้าน	ระบายสีน้ำ มุมบล็อก	ตัดปะ มุมบ้าน	ดูการ์ตูน หรือ เล่น เกมส์	
10.00 น.	กิจกรรมกลุ่ม (Group meeting)					
	รูปภาพผลไม้ ชนิดต่าง ๆ สนทนาชื่อ ผลไม้	นิทาน เกี่ยวกับ ผลไม้และ อาหารต่าง ๆ	ชิมรสของ ผลไม้และ อาหารต่าง ๆ	นิทาน เกี่ยวกับ ผลไม้และ อาหารต่าง ๆ	เล่นและร้อง เพลง เกี่ยวกับ ผลไม้และ อาหารต่าง ๆ	
10.30 น.	อาหารว่าง					
10.45 น.	กิจกรรมเล่นกลางแจ้ง					
11.30 น.	กิจกรรมเกมการศึกษา เช่น เกมต่อภาพ เกมจับคู่ และการเล่าเรื่องเล่นที่ส่งเสริมประสาทสัมผัส					
12.00 น.	ล้างมือ รับประทานอาหารกลางวัน					
13.00 น.	นอนพัก					
15.00 น.	ตื่นนอน ไปห้องน้ำ รับประทานอาหารกลางวัน					
16.00 น.	สรุปกิจกรรมแต่ละวัน					

หมายเหตุ เสาร์-อาทิตย์จะมีบริการรับฝากเลี้ยง

ที่มา : จากการสัมภาษณ์

4. เทคนิคการแก้ปัญหาเด็กพฤติกรรมเด็ก

- 4.1 ทำความเข้าใจกับเด็ก ความปรารถนา ความรัก การยอมรับ ความสมหวัง และความสำเร็จ หาโอกาสให้สัมผัสทางกาย หรือพูดคุยกับเด็ก หรือหยอกล้อเล่นตามควร
- 4.2 ให้โอกาสแก่เด็กได้เล่นตราบเท่าที่เด็กยังต้องการและเป็นเพื่อนเล่นกับเด็ก
- 4.3 วางแผนล่วงหน้าสำหรับวันรุ่งขึ้นให้พร้อม รับผิดชอบด้วยความอบอุ่น สนใจข่าวของเด็กในแต่ละวัน และช่วยเด็กเลือกกิจกรรมที่เด็กสนใจ
- 4.4 ศึกษาพฤติกรรมเด็ก และหาทางแก้ปัญหาพฤติกรรม
- 4.5 ไม่บังคับให้เด็กทุกคนทำกิจกรรมเหมือนกันทั้งกลุ่ม โดยต้องดูความพร้อมของเด็กแต่ละคน
- 4.6 การแบ่งเด็กเข้ากลุ่ม ยิ่งกลุ่มและจำนวนน้อยเท่าใด เด็กจะยิ่งได้รับการดูแลทั่วถึงเท่านั้น
- 4.7 พุดประโยคที่เข้าใจง่าย และพุดสั้น ๆ ให้เด็กเข้าใจได้ ไม่ควรออกคำสั่งเกิน 2 คำสั่งในขณะเดียวกัน
- 4.8 เดินเข้าไปหาเด็กใกล้ ๆ และพุดกับเด็กเบา ๆ เป็นรายบุคคล แทนการตะโกน
- 4.9 นั่งลงสนทนากับเด็กในระดับสายตา
- 4.10 ใช้น้ำเสียงและอวัชระร่างกายเป็นสื่อในการสอนเด็ก
- 4.11 แสดงตัวอย่างให้เด็กดูเสมอเมื่อออกคำสั่ง หรืออธิบายสิ่งใดแก่เด็ก
- 4.12 เตรียมพร้อมสำหรับทุกสถานการณ์ ทั้งในการทำงานกับเด็กกลุ่มใหญ่และกลุ่มย่อย หรือรายบุคคล
- 4.13 ส่งเสริมให้เด็กได้แสดงออกในทุกรูปแบบ
- 4.14 ไม่กระทำการใด ๆ อันเป็นการสกัดกั้นความต้องการของเด็ก เช่น ระบายสีภาพ ให้เด็กเลียนแบบ หรือก่อกำแพงไม่ให้เด็กดูแล้วทำตาม
- 4.15 ให้เด็กมีอิสระและช่วยตัวเองในสถานการณ์ต่าง ๆ
- 4.16 ให้เวลาแก่เด็กก่อนการเปลี่ยนกิจกรรม ให้คำบอกกล่าวเพื่ออธิบาย หรือพักสักครู่
- 4.17 อธิบายถึงสิ่งที่จะให้เด็กทำล่วงหน้าก่อนเสมอ
- 4.18 ไม่นำเด็กไปเปรียบเทียบกันในเรื่องอุปนิสัยและความต้องการ
- 4.19 ไม่บังคับให้เด็กขอโทษ แต่พุดให้เด็กส่งสารคนที่ถูกรังแก และเจ็บปวด
- 4.20 ไม่พุดให้เด็กเสียใจ เช่น แม่ไม่ไหว คือมาก จนมาก

- 4.21 ควรใช้นิทานเพลง การเล่นกับนิ้วมือ การร้องเพลง ในการสอนเด็ก
- 4.22 สังเกตอาการคับข้องใจของเด็กเมื่อมีการทำกิจกรรม
- 4.23 ชวนให้เด็กช่วยเหลือเพื่อน ครูและพี่เลี้ยงเท่าที่เด็กจะทำได้ในการเก็บของเล่น เก็บที่นอน หมอน

4.24 เมื่อเด็กมีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนระหว่างทำกิจกรรม ควรจะพาออกไปจากห้องเพื่อไม่ให้รบกวนผู้อื่น โดยอาจพาเด็กไปผ่อนคลาย เช่น การเล่นนิทาน หรือเล่นกลางแจ้ง

4.25 ถ้าเด็กทะเลาะกันควรมีการจับแยก ไม่ควรใช้วิธีการรุนแรง ควรถามถึงสาเหตุ และหาทางแก้ไข

5. ขอบข่ายของงานในการดูแลเด็กในแต่ละวัน การดูแลเด็กในแต่ละวันนั้นมีความละเอียดอ่อนและเต็ม ไปด้วยหัวใจปัดป้องยัยที่จะต้องปฏิบัติมากมาย งานดูแลเด็กจะประกอบด้วยงานด้านต่าง ๆ ดังนี้

5.1 การดูแลสุขภาพอนามัยของเด็กและความปลอดภัยของเด็ก

5.2 สังเกตและบันทึกการดูแลเด็กด้วยความเอาใจใส่ ใช้ไหวพริบ บันทึกตามข้อเท็จจริงเป็นประจำ และนำเสนอข้อมูลจากการดูแลเด็กแก่ทางบ้านอย่างต่อเนื่องทุกวัน

5.3 การปฏิบัติต่อเด็กด้วยเทคนิควิธีการที่เหมาะสม เช่น ให้โอกาสกับเด็กเลือกทำกิจกรรมด้วยตนเอง หลีกเลี่ยงการออกคำสั่งกับเด็ก เป็นต้น

5.4 ฝึกให้เด็กได้ทำงานโดยใช้กล้ามเนื้อสัมพันธ์และความคิดสร้างสรรค์ เช่น เล่นระบายสี เล่นปั้นแป้ง ทำโมบายง่าย ๆ

5.5 จัดประสบการณ์ในการฟัง เช่น อ่านนิทานให้แก่เด็ก โดยการพูดแทนการเล่า ฝึกเด็กท่องบทคล้องจองหรือบทกลอนสั้น ๆ

5.6 จัดประสบการณ์ทางดนตรีให้แก่เด็ก

5.7 จัดประสบการณ์การทดลองง่าย ๆ ให้แก่เด็ก

5.8 จัดให้เด็กได้เล่นเครื่องเล่นเพื่อการศึกษา (Education toy) เช่น เล่นเกมต่อภาพต่อเลโก้

5.9 ดูแลการขับถ่ายของเด็ก เช่น ฝึกให้เด็กบอกเมื่อต้องการขับถ่าย พาเด็กไปห้องน้ำ สอนให้เด็กทำความสะอาดเมื่อขับถ่ายเสร็จ

5.10 ดูแลการรับประทานอาหารของเด็ก

5.11 ดูแลการนอนและจัดเตรียมเครื่องนอนแก่เด็ก

5.12 พาเด็กไปเที่ยวนอกสถานที่

- 5.13 พาเด็กไปเล่นทั้งกลางแจ้งและในร่ม
 - 5.14 ฝึกให้เด็กได้รู้จักการฟังและการพูดที่ถูกต้อง
 - 5.15 จัดสภาพแวดล้อมที่สะดวกสบายและกระตุ้นการเรียนรู้ของเด็ก
 - 5.16 จัดช่วงเวลาปฐมนิเทศเด็กให้พอเหมาะแก่การปรับตัวของเด็ก
 - 5.17 สร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้ปกครองและเพื่อนร่วมงาน
 - 5.18 ประเมินการทำงานและพัฒนาการทำงานของตนเอง
 - 5.19 ใช้สติสัมปชัญญะในการคิดและตัดสินใจแก้ปัญหา
 - 5.20 มุ่งเน้นการพัฒนาเด็กด้วยความรัก ความเข้าใจอย่างเต็มกำลังความสามารถ
6. ปัญหาในการดำเนินงานการบริหาร
- 6.1 ถ้ากิจการบางแห่งได้กู้ยืมเงินมาจากธนาคารก็จะมีภาระค่าใช้จ่าย คือ ดอกเบี้ย
 - 6.2 เนื่องด้วยสภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันมีความไม่แน่นอนในการจัดเก็บรายได้จากผู้ปกครองอาจล่าช้าออกไป เนื่องภาวะเศรษฐกิจ
 - 6.3 ผู้ปกครองแต่ละคนมักมีแนวคิดในการเลี้ยงดูบุตรไม่เหมือนกันทำให้การเลี้ยงดูเด็กเกิดปัญหา ในการทำความเข้าใจกับผู้ปกครอง
 - 6.4 การลงทุนในกิจการสถานรับเลี้ยงเด็ก มีต้นทุนค่าใช้จ่ายสูง ทำให้เกิดปัญหาทางด้านค่าใช้จ่าย
 - 6.5 การรับพี่เลี้ยงเด็กและครูผู้สอนบางครั้งมาสามารถตรวจสอบประวัติได้อย่างละเอียด ทำให้การเลี้ยงดูเด็กไม่มีคุณภาพเท่าที่ควร

2.3 บทสรุป

2.3.1 ข้อมูลพื้นฐานของการจัดการธุรกิจสถานรับเลี้ยงเด็ก

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ จะพบว่าต้องมีความรู้หรือจบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสาขาพยาบาลศาสตร์ แพทยศาสตร์ และปฐมวัย หรือต้องมีประสบการณ์ในการดูแลเด็กไม่น้อยกว่า 1 ปี ต้องเป็นผู้ที่รักเด็ก การเปิดกิจการสถานรับเลี้ยงเด็กเป็นเรื่องที่มีความละเอียดอ่อนอย่างมาก

2.3.2 ที่ดิน อาคาร เงินสด เงินสดที่ใช้อยู่แหล่งเงินทุน

ด้านการเงินและการลงทุนในการจัดตั้งพบว่าส่วนใหญ่เป็นการลงทุนในด้านสินทรัพย์ในการลงทุนครั้งนี้ได้ประมาณการไว้ อยู่ระหว่าง 1,000,000-10,000,000 บาท ส่วนแหล่งที่มาของเงินสดนั้นได้แก่ เงินเก็บออมและการกู้ยืมสถาบันการเงินโดยจะแบ่งออกเป็น 4 ส่วน

ส่วนที่ 1 จัดสรรไว้สำหรับสิ่งก่อสร้างต่างๆ

ส่วนที่ 2 จัดสรรไว้สำหรับซื้ออุปกรณ์ต่างๆ

ส่วนที่ 3 จัดสรรไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน

ส่วนที่ 4 จัดสรรไว้เป็นเงินทุนสำรอง

เมื่อเริ่มกิจการการวางแผนทางการเงินถือเป็นส่วนสำคัญโดยเราแบ่งไว้เป็น 4 ส่วนตามรายละเอียดตามที่ได้กล่าวไปข้างต้นนั้น โดยทางผู้ดำเนินการจะต้องมีเงินทุนส่วนหนึ่งซึ่งสามารถจะนำมาใช้เพื่อกิจการได้ เพราะกว่าจะเริ่มเปิดกิจการและมีรายรับเข้ามา ผู้ดำเนินการจะต้องจ่ายเงินไปก่อน ต้นทุนของกิจการประเภทนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของกิจการ โดยกิจการแห่งนี้มีเงินลงทุน ซึ่งในการประกอบกิจการทุกประเภทผู้ดำเนินการจะต้องทำการประมาณการเกี่ยวกับเงินลงทุนไว้ล่วงหน้า เพื่อจะได้ทราบค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้น และจะได้ทราบว่าหาแหล่งเงินทุนจากที่ใดได้บ้าง ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

2.3.2.1 เงินทุนจากเจ้าของกิจการ ซึ่งมักจะเป็นแหล่งเงินทุนอันดับแรกของผู้ประกอบการจะนำมาใช้เป็นเงินทุนที่ไม่ต้องเสียดอกเบี้ยเพราะไม่มีค่าใช้จ่าย แต่จะทำให้เสียโอกาสในการได้รับดอกเบี้ย ในการประกอบกิจการสถานรับเลี้ยงเด็กจะขึ้นอยู่กับว่าเจ้าของจะนำเงินทุนของเจ้าของมาลงทุนเป็นจำนวนเท่าใด

2.3.2.2 เงินอีกส่วนหนึ่งจะทำการกู้ยืมจากธนาคาร ในส่วนนี้จะมีค่าใช้จ่ายที่เพิ่มมา คือดอกเบี้ยที่จะต้องใช้นั้นรวมกับเงินต้นที่ได้กู้ยืมมา

2.3.3 สิ่งที่เป็นตัวแปรในการตัดสินใจของผู้ปกครอง

ในการดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็กก่อนวัยเรียนต้องคำนึงถึง การจัดการในด้านการเตรียมการก่อนการดำเนินงาน และการดำเนินงาน นอกจากนี้ยังควรคำนึงถึงผู้ใช้บริการ คือ ผู้ปกครองของเด็กซึ่งมีอำนาจในการตัดสินใจพิจารณาส่งบุตรหลานเข้ารับบริการจากสถานบริการ โดยสรุปได้ว่าปัจจัยที่ผู้ปกครองใช้ในการตัดสินใจมีดังนี้ (เรนัส เสริมบุญสร้าง 2536 :4)

- ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน
- ปัจจัยด้านบทบาทของครูและพี่เลี้ยง
- ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชน
- ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน
- ปัจจัยค่าธรรมเนียม

ดังนั้นในการจัดการด้านต่าง ๆ ในสถานรับเลี้ยงเด็กต้องมีความสอดคล้องกันซึ่งจะต้องทำให้ผู้ปกครองพึงพอใจ และสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ปกครองได้มากที่สุดก็จะทำให้สถานรับเลี้ยงเด็กเป็นที่ยอมรับของผู้ปกครอง มีผลมาถึงชื่อเสียงของสถานรับเลี้ยงเด็ก ซึ่งจะนำไปสู่การอยู่รอดของสถานรับเลี้ยงเด็กต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved